

Z neba začuje tisti čas
prosjakov trojih sveti glas:
Natašica: »Odpri in vzemi in preštej!«
Lenka: Odpira kuhar vrata. Glej,
pred vrati troje voz stoji,
na njih zapisano stoji:
za kruha kos po voz blaga,
za Jošta, kuharja in psa.

Marija: Ljube moje! To je lepo. Potrka v tretje... (Trkanje na levi.) Kaj
pa to?

Marta: O Bog! Gospod Stiskalčič! Po najemnino prihaja. Otroci, pojdite!
(H vratom, da bi odprla.) Pojdite!

Deklice: Lahko noč, gospodična Marta! Lahko noč, gospodična Marija.

Marija: Lahko noč, male! Molite same. Kmalu pridem za vami.

Deklice (odhajajo na desno. Lenka čaka za priprtimi vrati in izgine šele,
ko je gospod Stiskalčič prišel in povedal svoje).

Stiskalčič: Trkam, čakam. Ne vem, kakšen red je tu. Ampak jaz ljubim
red. Red mora biti. Muß sein! (Se nerodno pokloni.) Dober večer!

Marta: Klanjam se, gospod, klanjam se. Izvolite sesti. Naše sirotice so ve-
čerjale. Zato nisem mogla takoj odpreti.

Marija: Izvolite, gospod Stiskalčič. (Mu nudi stol.)

Stiskalčič (sede): Prosim. Ampak, kaj sem že rekel? Da, red, red. To je
najvišje, red.

Marta (je vzela iz omare steklenico vina in mu naliva): Zares, gospod. Tudi
moje mnenje. Red mora biti. Izvolite, gospod, pokusiti.

Stiskalčič: Red vlada svet. (Pokusi vino.) Izvrstno vino pijete.
(Konec prihodnjič.)

Leopold Turšič:

Odprimo svoja okenca . . .

Odprimo svoja okenca,
odprimo na stežaj,
prihaja k nam prek polj in trat
prelepi vitez maj!

Ves solnčen je njegov obraz,
in vse na njem žari:
narava ogrnila mu
zlat plašč je z biseri.

Junak prihaja spet, da bi
mladost osladil nam;
ko radosti nam zvrhal bo,
bo v svet odšel drugam.

Po logih ptičic-pevčic zbor
že v čast mu žvrgoli,
naj tudi naša pesmica
v pozdrav mu zadoni!

